

Talepapir

Arrangement: Samråd A
Hvornår: 1. oktober 2015 kl. 10.00

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

DET TALTE ORD GÆLDER

25. september 2015

Ref.-nr. 2015-906-0003

Tekst:

Samrådsspørgsmål A:

”Hvordan forholder regeringen sig til det forhold, at kristne asylansøgere angiveligt chikaneres på asylcentre i Danmark alene på baggrund af deres religiøse tilhørsforhold, og påtænker regeringen at iværksætte initiativer - og i givet fald hvilke - for fremadrettet at imødegå chikane af kristne asylansøgere?”

Mange tak for samrådsspørgsmålet.

1. Jeg vil gerne starte med at understrege, at det her er en sag, som ligger mig nær.

Som nogen vil huske, indkaldte jeg selv – da jeg sad i opposition – den daværende minister til et samråd om emnet i september 2012. Og siden har jeg støttet op, når både Venstre og Dansk Folkeparti har rejst spørgsmål til sagen.

Af samme grund er det her også en sag, jeg som minister har tænkt mig at følge tæt.

2. Det vil jeg, fordi det i mine øjne er fuldstændig uacceptabelt, hvis kristne asylansøgere i Danmark skal udsættes for chikane i asylsystemet på grund af deres religion.

Det siger sig selv, at man som asylansøger i Danmark skal kunne føle sig tryk i asylsystemet.

Og derfor skal vi selvfølgelig ikke finde os i asylansøgere – som er kommet til Danmark, fordi de selv er forfulgte – misbruger den beskyttelse og det frirum, de får her i Danmark, til at chikanere andre beboere i asylsystemet på grund af deres tro.

Derfor er der i mine øjne heller ikke tvivl om, at det her er et problem, som myndighederne skal være meget opmærksomme på, om asylansøgere udsættes for religiøs chikane og slå hårdt ned på det, hvis det sker.

Længere er den sådan set ikke.

3. Hvad gør myndighederne så ved problemstillingen i dag? Og hvad skal vi gøre fremadrettet? Det er kernen i samrådsspørgsmålet. Det er både gode og relevante spørgsmål, som jeg meget gerne vil svare på.

Lad mig først vende mig mod spørgsmålet om, hvad myndighederne gør ved problemstillingen i dag.

For at svare på det, er det nødvendigt at skrue tiden tilbage til januar i år. Dengang indkaldte Venstre den daværende minister i samråd på baggrund af en række avisartikler om chikane af kristne asylansøgere i asylcentre.

Det fremgik af artiklerne, at en kirke i København havde foretaget en anonym brugerundersøgelse, der viste, at 17 ud af de 48 adspurgte asylansøgere – svarende til 35 pct. – havde været udsat for vold eller trusler, fordi de havde konverteret til kristendommen, eller fordi de kom i den pågældende kirke.

Undersøgelsen blev foretaget på kirkens eget initiativ og uden inddragelse af Udlændingestyrelsen. Styrelsen havde derfor ikke mulighed for at bekræfte undersøgelsens resultat. Resultatet svarede dog ikke til det indtryk, som Udlændingestyrelsen havde af problemets omfang. Styrelsen havde nemlig i flere år ikke modtaget indberetninger fra asylcentre om religiøs chikane eller på anden måde hørt om konkrete episoder.

Så på den ene side havde man en privat undersøgelse, der sagde, at der er problemer med chikane af kristne asylansøgere på asylcentre. På den anden side havde Udlændingestyrelsen og centeroperatørerne et andet billede.

På den baggrund blev det af den daværende justitsminister besluttet at iværksætte en proces, der indebar, at Udlændingestyrelsen understregede over for alle centeroperatører, at der skal udvises nul-tolerance over for enhver kriminel handling på eller i tilknytning til asylcentre. Hvis asylcentre oplever kriminalitet, skal det anmeldes til politiet og indberettes til styrelsen. Det gælder også, hvis asylansøgere chikaneres på grund af deres religion.

Udlændingestyrelsen bad samtidig asylcentre være særligt opmærksomme på, om der foregår religiøs chikane på centrene, og om de har samme indtryk af problemets omfang som styrelsen. Derudover blev centrene bedt om at overveje, om indberetningsordningen fungerer godt nok. Altså, om det er centeroperatørernes opfattelse, at der er sager, der

ikke bliver indberettet.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at de tilbagemeldinger, som styrelsen fik, var, at operatørerne ikke aktuelt oplevede religiøs chikane af asylansøgere på asylcentre som et væsentligt problem.

På baggrund af tilbagemeldingerne blev spørgsmålet om religiøs chikane drøftet på et møde med Udlændingestyrelsen og centeroperatørerne før sommerferien.

Det er Udlændingestyrelsens opfattelse, at drøftelsen bekræftede det overordnede billede af, at religiøs chikane på asylcentre ikke i øjeblikket opleves som et udbredt problem, men at man er meget opmærksomme på problemstillingen.

Der var således på mødet enighed om, at religiøs chikane – herunder chikane af kristne – er et problem, som man skal tage meget alvorligt, og som man skal fra myndighedernes side skal gøre alt, hvad man kan for at forebygge og slå ned på det, hvis det sker.

Udlændingestyrelsen understregede desuden på mødet, at det nu indgår som en specifik forpligtelse i centeroperatørerne kontrakt med styrelsen, at de er juridisk forpligtede til at indberette eventuelle episoder med religiøs chikane til styrelsen.

I forhold til den fremadrettede indsats oplyste Udlændingestyrelsen centeroperatørerne om, at styrelsen havde etableret et centralt kontaktpunkt i asylsystemet, hvortil indberetninger om mulig chikane skal sendes. Det gør det både mere enkelt for centreoperatørerne at indberette episoder og sikrer desuden, at Udlændingestyrelsen løbende har overblik over problemets omfang.

Derfor er der også nu blevet oprettet en særlig mailadresse hos Udlændingestyrelsen, hvor operatørerne skal indberette eventuelle episoder med religiøs chikane til.

Røde Kors, der driver mange af landets asylcentre, har derudover indledt et samarbejde med Apostelkirken i København om, at asylansøgere, der oplever at blive chikaneret på grund af deres religion, og som ikke ønsker at henvende sig til medarbejdere på det

asylcenter, hvor de bor, kan henvende sig til kirken. Kirken vil så – på vegne af asylansøgeren – tage kontakt til Røde Kors' hovedkontor, som vil videreformidle henvendelsen til det pågældende asylcenter.

Med andre ord er der taget flere initiativer for at dæmme op for et eventuelt problem med manglende indberetninger; dels er der oprettet et centralt kontaktpunkt, og dels er der indført en særlig indberetningsordning via Apostelkirken og Røde Kors.

I forhold til ordningen med det centrale kontaktpunkt – som kun har kørt nogle få måneder – har Udlændingestyrelsen efter det oplyste endnu ikke modtaget nogen indberetninger.

Derfor er myndighedernes vurdering også fortsat, at der ikke aktuelt vurderes at være væsentlige problemer med religiøs chikane på asylcentrene.

4. Det fører mig til sidst til spørgsmålet om, hvad vi skal gøre fremadrettet.

Når billedet fra Udlændingestyrelsen og centeroperatørerne er så klart, som det er, så er det selvfølgelig noget, jeg som minister må tage til efterretning.

Derfor giver det heller ikke mening, hvis jeg i dag farer frem og lover omfattende undersøgelser eller alle mulige andre tiltag.

Med det sagt, er det åbenlyst, at vi skal bevare et stærkt fokus på problemstillingen, da det er og bliver fuldstændig uacceptabelt, hvis asylansøgere i Danmark udsættes for chikane i asylsystemet på grund af deres religion.

Det har jeg også tiltro til, at myndighederne – og alle de involverede aktører og interessenter – vil gøre.

I forhold til myndighedernes fortsatte fokus ved jeg bl.a., at der i næste måned er planlagt

et opfølgingsmøde mellem mit ministerium og Udlændingestyrelsen, hvor der vil blive fulgt op på det forløb og de initiativer, jeg har omtalt.

Og jeg kan i det hele taget love, at jeg som minister fortsat vil holde et skarpt fokus på det her område.

Tak for ordet.